

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 22 Ἰανουαρίου 1884

Ἄριθ. 62 + 140

Νὰ δά

ποῦ φωναζατε, διαβόλου κουλούκια, ἀρχισε νὰ φτειάνῃ ὁ δῆμαρχος τοὺς δρόμους, ἀλλὰ κατὰ τοὺς δρόμους ποὺ ἔχομε ὅλο τοὺς διορθώνουν καὶ διορθωμὸ δὲν ἔχουν. Κατάντησαν πλέον νὰ ἦναι ἀδιόρθωτοι.

Εὖγε Τσαγκρέ,

σύ εἶσαι ὁ μόνος ἀληθινὸς χρυσογαδάρης, ὁ ὁποῖος ξέρεις νὰ κάνῃς καλὴ χρῆσι τοῦ πλοῦτου σου γιὰ ἀγαθεῖς, γὰ ἔργατα, γιὰ τὰ ὁποῖα σὲ εὐγνωμονᾷ ἡ Ἀθήνα.

Γι' αὐτὴ τὴν μαρμαρόστρωσι πάλι τῶν δρόμων ποὺ θὰ κάνῃς ἤγουν σου τὰ χαντάκια τῶν σταυροδρομιῶν, θὰ σὲ εὐγνωμονοῦμε ὅλοι γιὰ πολλὰ χρόνια, καὶ ὅταν πεθάνῃς, θὰ μαζέψωμε ὅλαις αὐταῖς τῆς πλάκας ποὺ θὰ μᾶς βάνῃς καὶ θὰ τῆς σωρέψωμε ἀπάνω στὴν τάφῳ σου νὰ σοῦ κάνωμε μνημεῖο, ἀλλὰ ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ σὲ βυρύνουν καὶ νὰ σὲ πλακώσουν θὰ τῆς ἀφήσωμε ὅπου θὰ μᾶς τῆς βάλῃς, γιὰ νὰ σὲ θυμοῦμαστε αἰώνια.

Προχτές

ἐπισκέφτηκα τῆς γυναικίαις φυλακαῖς καὶ τόσο πολὺ μ' ἄρεσαν ποῦ ἂν μ' ἄφιναν κεῖ μέσα ποτέ μου δὲν εὐγενά. Περνοῦν σὰν κουμπάρες.

Ἡ περισσότερες ἀπὸ τῆς φυλακωμένες εἶναι καρὸμπουκα, δηλαδὴ γρηούλες, ποὺ ἀπόρησα πὼς διαβόλο βκαταζε ἡ καρδιά τῶν δικαστῶν καὶ τῆς βάνῃν χάψι.

Εἶναι ὁμως καὶ κάμποσες νέαις καὶ μάλιστα δύο τρεῖς, ποὺ μοῦ ἦρθε νὰ τῆς κάνω ἐργολαβία, ἀλλὰ ἔλα ποῦ ἡ διαβόλις δὲν χαμπαρίζουν ἀπὸ τέτοια χωράτά.

Ἐπειτα πὼς νὰ σοῦ πᾶν κακὴ ἰδέα στὸ κεφάλι ποῦ μοῦ εἶπαν πὼς μὲ θεωροῦν σὰν ἀδερφοῦ. Ἀπὸ τὴν συγκίνησί μου μοῦρθε νὰ ριχτῶ νὰ τῆς φιλήσω, ἀλλὰ εἶδα μιὰ κοπανίδα ποὺ κρατοῦσε μιὰ στὸ χέρι, καὶ εἶπα μέσα μου, ὕπαγε ὁπισθὲν μου σατανᾶ, νὰ μὴ πάθωμε κανένα μάσκαραλικί.

Εἶναι διαιρημέεις σὲ συμπολιτευόμενες καὶ ἀντιπολιτευόμενες τὴν ἐπιστάτρια, καὶ κάμμιὰ φορὰ τῆς παίζουν τὰ δύο κόμματα.

Μιὰ παχειὰ ταρτανογυναικίρα ποὺ μοῦ φάνηκε σὰν πριγκίπισσα, μοῦ εἶπε :

— Θέλεις νὰ μάθῃς τὰ μυστήρια τοῦ κόσμου; Νὰ ἔρθῃς δῶ νὰ τὰ μάθῃς.

Καὶ τὰ ἔμαθα καὶ θὰ σὰς τὰ πῶ μεθαῦριο.

Μασκαραλικῶν

τὸ ἀνάγνωσμα. Νὰ τί μᾶς γράφουν ἀπ' τὴ Λάρισα, μᾶς γράφουν, πὼς ὁ φίλος μου Πεταλᾶς ποῦ βγαίνει τὸν Ἀστὴρ τῆς Θεσσαλίας, πὼς γράφει στὴν ἐφημερίδα του γιὰ νὰ πάρῃ βαρίφερον νύφη ἑνὸς φίλου του συμβολαιογράφου, ἦτες μὲ πολὺ προίκα, πὼς ὅτι τάχα οἱ συμβολαιογράφοι τῆς Λαρίσας ποῦ εἶναι πέντε, (στὰ μάτια τους, γιὰτὶ ὅπως πᾶν, φαίνεται, πὼς θέλουν νὰ βγάλουν τὰ μάτια τους), ὅτι κέρδισαν, λέει 150, χιλιάδες δρ. ἀπὸ τὴν πούλησι τοῦ χαρτοσήμου τῆς κυβερνήσεως. Τὸν κακό τους τὸν κειρὸ, (ἀμήν). Ἀπὸ 500 χιλ. δραχμαῖς τῆς πούλησις τοῦ χαρτοσήμου, οἱ συμβολαιογράφοι ἔλαβαν δρ. 33 χιλ. ἦτοι πέντε ποῦ εἶναι, ἀπὸ 6,700. Ἐχουν 18 μῆνους, ἀφαίρεσε τῆς 100 στὰ νοίκια, στοὺς γραμματικοὺς, στὰ χαρτιά, πέννες, μελάνια, σκούπες, φωτισμὸ, καφφέδες, σφραγιδοκοπήματα, μαβὶ μελάνι, τενεκέ, τῆς σφραγίδας, καρεκλοχαλάσματα, λαίρωμα μαντυλιῶν, καπνὸ κουβέντες καὶ τὰ λοιπὰ, τί μένου; Ἐκατὸν ἑβδομήντα δραχμαῖς τοῦ καθ' ἑνός. Μ' αὐταῖς λοιπὸν τῆς ἔχταχταις δραχμαῖς ποῦ τοὺς σάθηκαν, μιὰ γιὰ πάντα, γυρεύουν οἱ συμβολαιογράφοι μας νὰ μᾶς πάρουν τὰ κορίτσα μας;

Σημ. Παληγάνθρωπον. Βρεῖ τί μᾶς μέλλει μᾶς ἂν μὲ μπαγαπονταίς γυρεύουν νὰ καλοπαντρευτοῦν οἱ συμβολαιογράφοι σας;

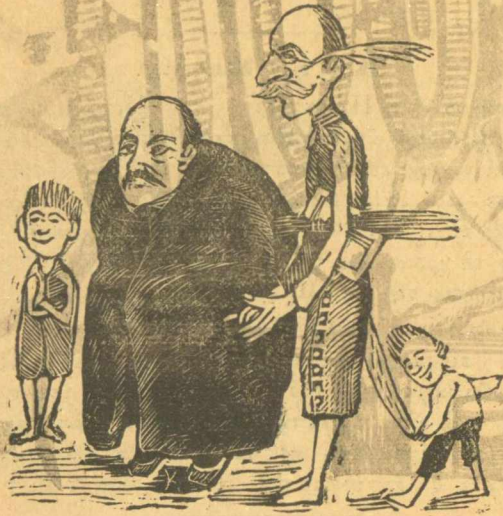
Αὐτὸ εἶναι δικὴ τους ἐξυπνάδα καὶ δικὴ σας κουταμόρα ἂν σὰς γελάσουν. Ἐφέρετε νὰ σὰς πῶ ἕνα λόγο, κύριοι Λαρισσῶτες καὶ μὴ πρὸς κατοφανισμό σας; Εἶστε γαϊδουράνθρωποι, ποῦ δὲν κυττάζετε νὰ μᾶς γροψετε τίποτα ἀξιολόγου πράγμα, μόνον κάθεστε καὶ μᾶς γραφετε ἀηδίαὶ καὶ ξεράσματα.

Ἀπὸ τὸν Βόλο

Ἀγαπητέ μας Παληγάνθρωπε.

Ἐξμαστε 250 οἰκογένειαις μέσα στὸ φρούριο καὶ ἐκκλησιᾷ δὲν ἔχομε καὶ ἔχομε μιὰ καιμόνη μονάκριβη ἀκκλησιᾷ, ὁ δὲ δῆμαρχός μας κάμμιὰ πρόνοια δὲν ἔλαβε γι' αὐτὴ τὴν σπουδαϊότατη δουλειᾷ, γι' αὐτὸ σκεφθήκαμε νὰ κάνωμε μιὰ ἀναφορὰ

πέρνω για άφιλοπάτριδες. Πηγαίνετε να μάθετε και λίγη ιστορία των προπατόρων μας που άμα σας διηγούνται της άνδραγαθίας των κάθεστε με άνοιχτά στόματα και χάσκετε, πηγαίνετε να μυρίσετε λίγο φουστανέλλα, να δήτε καιμποσάις γάμπαις—σπάθες ήθελα να πώ, και ακόμα να δήτε και τα γένεικ του Άλη πασσά, θα μείνετε τόσο ένθουσιασμένοι που καθόλου παραξένο δεν είναι να σκοτώσετε και τον Άλη πασσά και την Άλη-πασσάλινα.

Μα αδερφάκι μου φούσκωσε το έθνος με δάνεια να παραφούσκωσε και σύ.

Μία συμβουλή καθ' δικάστην.

Άμα πού βλέπετε την γυναϊκά σας ή τα κορίτσα σας και βγαίνουν στο παράθυρο ή στο μπαλκόνι και κυττάζουν σ' άλλο παράθυρο και κάνουν πως φτειάνουν, ή γουν διορθώνουν τα μαλλιά τους, τον κότσο τους από πίσω, κάνουν δηλαδή πως σηκώνουν τα μαλλιά τους άπάνω, να ξέρετε πως άνεκρόφρευτα με κάποιον κάνουν έργολαβία. Παρατηρήσετέ το και θα το δήτε, και άμα το δήτε να μη πήτε τίποτα άλλο, παρά ό,τι και ό φίλος μου πρώην υποψήφιος βουλιαχτής Νεοκλής.

Κάτω τās χείρας. Και κείνες καταλαβαίνουν πλιό.

Πώς διασκεδάζουν σ'ής μπυραρίαις.

Κυρία

μοδίστρα πού είσαι στον Περαιά πού σου έγραφα προχτές να μñ ήσαι κακοπληρώτρια σ'ής φτωχάις εργάτριαίς σου και πλήρωες άμέσως το κορίτσι πού του καθυστερούσε 7 δρ. έμαθα πως την μέρα πού διάβασες τα ήχωρατά πού σου γράφαμε πως σε πήραν τα δάκρυα και ήθελες να πέσης και στο πηγάδι.

Σεις ή γυναϊκες δεν είστε για να χωρατέψη κανείς μαζί σας, γιατί όλα τα παραξηγείτε. Καθώς έμαθα, είχες πολύ δίκαιο να μη πληρώσης την μοδιστρούλα σου, γιατί έφυγε και σ' άφης στα κρύα του λουτρού την παραμονή του άγιου Βασιλείου πού είχες τόσαις δουλειαις. Έλα τώρα μη χολοσχάς και δεν σ' έχομε για μαράζει.

Άλήθεια μούπαν πώς και πολύ νέα είσαι και νοστιμού- ταικη. Παύ να το είξερα άρχιτερα να μη σουγραφ τίποτα. Άδριο θα έρθω να σε δω, για να φιλιωθούμε και να φορέσης τα κκαλά σου της τελευταίας μόδας. Αύτά έχει ό κόσμος, για το τίποτα να περνούν τους ανθρώπους σ'ής εφημεριδες. Άς ήναι περαστικά. Γελάς κατεργάρα; Καλό και να δής αν δεν το μαρτυρήσω.

Κυρία παρακαλώ χορεύετε;

— Όλίγον τι, διότι..... αισθάνομαι μεγάλη άδυναμία στο σώμα μου.

Εργοστάσιον

μπομπονιέρων και κουτιών Μ. Δ. Κοσκινίδου οδός του δρόμου Έρμου, άριθ. νούμερου 52 και άπέναντι κοντά στο καφενείο του Ταρούση. Μέσα σ' αύτό το εργοστάσιο φτειάνονται κάθε είδους κουτιά και μπομπονιέρες, τυπώνονται λιθογραφίαις, κάθε τυπογραφικό έργο, πουλιέται χερτόνι άσπρι προς 9,50 ή, δεσμίδα, ως καθώς και κίτρινο για βιβλιοδέταις προς 60 λεπτά ή όκ, διάφορα χρωματιστά και λουστράτα χαρτιά και μου- αρέδες με μεγάλη φτεϊνια. Δέχεται και έκτελα και παραγγελίαις και από της έπαρχίαις.

Λοιπόν όσοι κλητοί και άκλητοί πού έχετε ανάγκη απ' αύτά τα άντι- κείμενα της όμιλίας όρίστε κοπιάστε, κύριοι και αγοράστε, αν σας άρέσουν άνοιχι, φύγετε.

Δάνεια

με ένέχυρο και με μεγάλη συγκάταθα τόκου δίνονται εις το καφενείον Βυζάντιον, εις το όποιον όποιος έχει ανάγκη μπορεί να λάβη πληροφο- ρίαις μέσα στο ίδιο κατάστημα. Σ' αύτή την έποχή πού φτάσαμε της φο- βερής φορολογίας των τόκων, αύτός ό ένέχυροδανειστής με την συγ- κατάτασή του είναι σαν να εύεργετα κεινούς πού έχουν ανάγκη.

Τα όλίγα

άκόμη Α ί ώ ν ι α άθηναϊκά ήμερολόγια πού περισσεψαν έδόθησαν στα: παιδιά και πουλούνται φτεινά στους δρόμους, όσοι λοιπόν θέλετε να έχετε ένα στολισμό στα γραφεία σας, μαγαζά και σπιτία προφάσετε και άγο- ράσετέ το, γιατί κοντεύει να σωθή.

Γουρούνια

μανάρια πού έχουν κρέας τρυφερότερο και από τα περιστέρια, καθαρώ- τата σπιτίτσα πουλούνται με την όκιά προς 1,60 — 1,50 στη Πλάκα ή πέν- ναντι εις το τμήμα της Άστυνομίας και του Σκάγιαννη. Τρέξάτε πριν- το φάν.